

[Elsø-Merete Ross.]

være grund til at overveje at inddrage flere sagkyndige medarbejdere, så modernisering af vor lovgivning ikke forsinkes i årevis af mangel på arbejdskraft, der har tid nok til undersøgelserne og overvejelserne?

Angående kriminalforsorgsudvalget har jeg forstået, at Dansk Forsorgsselskab allerede i sommeren 1970 havde afleveret sit materiale til udvalget, og at betænkningen stort set var færdig fra sekretariatet og blot manglede at blive forelagt for det samlede udvalg. Der skulle vel derfor være håb om, at betænkningen nu er så langt fremme, at den kan forelægges det udvalg, der skal behandle dette lovforslag.

Selv om jeg stort set er indforstået med SFs lovforslag, vil jeg dog på mit partis vegne forebeholde mig ret til ændringer, hvis betænkningens argumentation skulle give anledning dertil.

§ 199 er tilsyneladende blevet bevaret trods megen debat om dens rimelighed for at have en mulighed for at foretage forsorgsmæssige foranstaltninger. Da vi behandlede et lovforslag om homofile, fik vi fjernet en paragraf, som udelukkende tjente til at kunne iværksætte forsorgsforanstaltninger. Dengang blev vi enige om, at vi ikke skulle bruge straffeloven som et middel til at sætte forsorg i gang. Det samme må gælde for § 199. Prostitution er ikke strafbar, hverken for den prostituerede eller for kunden. Jeg kan derfor helt tilslutte mig højesteretsdommer Trolles mindretalsudtalelse i betænkning nr. 139 — det står side 119-21 — hvor han siger, at når prostitution ikke kan straffes, er det irrationelt at straffe de omgivelser, der forleder hertil, eller de bistandsydende. Undtagelse herfra er, at den udenforstående handler i vindingshensigt. SF synes at have taget Trolle som forbillede, når de formulerer § 229 således:

„Den, der for vindings skyld udnytter en andens erhverv ved prostitution, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 år.“

Ligesom fru Hanne Budtz og hr. Ib Thyregod mener jeg dog, at vi må drøfte, om den prostituerede selv er tilstrækkelig beskyttet af loven.

Selv om det hører hjemme under sociallovgivningen, må vi vel også drøfte, hvilke tilbud samfundet vil yde prostituerede, der

frivilligt ønsker at komme ud af prostitutionen.

Det radikale venstre håber, at vi på grundlag af dette lovforslag og kriminalforsorgsudvalgets betænkning må kunne nå frem til en mere tidsvarende ordning på dette lovgivningsområde.

Hanne Reintoft: Vi kan for så vidt også støtte tanken i SFs lovforslag. Den nuværende kriminalisering af voksenprostitution indeholder jo meget hykleri, og politiets muligheder for at kontrollere, at loven ikke brydes, er begrænsede, og dets virke får meget let også på dette punkt social slagside.

Skal reglen om at kunne påvise lovligt arbejde praktiseres, så kan det ikke ske, som det sker i den nuværende form, hvor de dårligst stillede prostituerede, når de får tilhold fra politiet, ofte har svært ved at dokumentere fast beskæftigelse, mens der inden for den dyre prostitution er helt anderledes mulighed for at skaffe sig velyndere, der vil udfærdige et dokument om, at man er i arbejde i dette eller hint firma. Jeg vil tro, ministeren kender problemet. Anvendelsen af de nugældende bestemmelser bliver derfor ofte tilfældig, og jeg tror heller ikke, at politiet selv føler sig tilfreds med disse bestemmelser.

Nægtes kan det næppe heller, at politiet gennem årene har set gennem fingre med visse former for prostitution. Vi så det tydeligt i sin tid med den såkaldte amerikanerpigeprostitution, hvor der meget ofte i turismens hellige navn blev lukket øjne for et og andet.

At yde social assistance til prostituerede hverken er eller bliver politiets opgave eller dets speciale, hvad socialt arbejde i det hele taget hverken er eller bliver. Ikke desto mindre er et vidtgående tilbud om hjælp til resocialisering nødvendigt, og jeg synes, at et sådant lovforslag som dette burde være fremsat i tilslutning til et forslag om et behandlingstilbud. Det er korrekt at ophæve bestemmelser, der dels efterhånden strider mod almindelig retsbevidsthed, dels har en uheldig social virkning i stedet for en god. Alligevel kan vi ikke bestride, at f. eks. Dansk Forsorgsselskab via politiet får mange kontakter med prostituerede, der virkelig har hjælp behov, og at det ikke går